

בית המשפט המחוזי בחיפה

יוני 2014

עמ"י 14-06-17273 ח'יאט(עצייר) ואח' נ' מושרטת ישראל
עמ"י 14-06-16415 ח'ורי (עצייר) נ' מושרטת ישראל

בפני כב' השופט אמר טובי

- העוררים בעמ"י 17273-06-14
1. ג'ריביס חייאט
2. סביהת ולא
3. נידאל ח'יר (עצייר)

העורך בעמ"י 16415-06-14

13

משטרת ישראל - מחרת נחרית

המשיבת

פרוטוקול

עוזה עוזה:

בימ"ש קמא בעניינו של העורר 1 קבוע, כפלוגתא עובדתית, שאין יסוד סביר לעברת התקיפה
והאוויומים. כל שקבע בימ"ש קמא, ובלשון עמויה, העבירה הסתכמה בעניינו לגבי חישד סביר
להפרעה פסיבית כלשהי. מפנה להחלטת בימ"ש קמא בעמ' 13 בשורות 21-22. גם אם נזרף את
הקביעה הקודמת של ביהם"ש כمبرשת חישד סביר לעבירה של הסגת גבול, את זה צריך לחתות
במגבלות המתבקשותabis לבע מה שכתב בימ"ש קמא לענין החסוגית. האם יש עבירה כזו בכלל?
האם יש הסגת גבול כאשר השיטה שם לא מגודר? לא יעלה על הדעת שזו הקביעה, שכן אני יכול
לעלות על הר הכרמל, שהוא שטח של קק"ל ואעשה שם פיקניק ושותר יבוא ויקח אותו בכת. השיטה
לא מגודר, יש מחלוקת בכלל לגבי המיקום בו שחו העורירים. לשיטתו, וזה נסמך על מהלך הדין
שהיתה אתמול, שכן לא הייתה מחלוקת, באחת התשובות של חברי, שהארוע היה בסמוך לכנסיה.
הכנסייה מוקצת באופן שמסביב לה, על פי הגדירות של הסתוטוס קו, היא שייכת לכנסיה. אתמול
היו איתנו 3 כמרים. אמרנו שאין לנו הוכחות פוזיטיביות להביא לגבי איפה השיטה אבל חברי אישר
שהזה היה בסמוך לכנסיה. היה אזקרה מספר ימים לפני והוא במקום כסאות ומזרנים והעורירים
הוודיעו למשטרה שהזה ציוד של מישחו שהסביר להם. השאלה אם יש מקום להסגת גבול?
כדי שלביהם"ש יהיה לו הסמכות להשית תנאים החורגים מתנאים שהם להבטחת התיעצבות, על
הזה לעבור את המשוכה השנייה וחיא קיומה של עילית מעוצר. גריש חיאט, אין לו שום עבר

בית המשפט המחווי בחיפה

10 יוני 2014

עמ"י 14-06-17273 ח'יאט(עצייר) ואח' נ' משתרת ישראל
עמ"י 14-06-16415 ח'ורי(עצייר) נ' משתרת ישראל

פלילי, בנסיבות שהיו שם, כאשר יש שאלת אם מדובר בהסתת גבול וכאשר ביהם"ש אומר שאין יסוד סביר לחשד, וזאת על סמך תשובתו של חברי, שאף אחד מהפקחים לא אמר שהוא תקף או איים. בתמייח לארשת המפקחים, צפו ברטונאים וראו שאין מגע פיזי. כשהbihמ"ש קבע את מה שקבע לגבי היסוד הסביר והחשד לביצוע העבירה, אם הייתה שם הכשלה פסיבית, האם התנהגות כזו, בהנחה שמדובר יסוד סביר לחשד לעבירה שאיני יודע מהי, האם יש עילת מעצר בצדיה? התשובה היא לבטח שלא. ואם לא הייתה עילת מעצר, איזו סמכות הייתה לביהם"ש להטיל תנאים של 60 ימי הרחקה. יש אנשים שמקדח החיים שלהם סב סביב הכנסייה ובמרוצת השנים这些人 האלה לא תקעו יסודות, לא בכת ולא גידרו בכת. הם מתפללים בכנסייה ו עושים מסיבות לילה צנויות ליד הכנסייה. מה שלא מצליח המנהל לעשות בדلت הראשית, להרחק אותם ממש, כי אין סמכות להרחקם אותם מהכנסייה, החלטתbihm"sh היא להרחקם אותם בדلت האחורי. עצם הגעתם לשם בזורה שהגינו, ואתם ילדים מסבירים מה הם עושים. אף אחד לא טען שמדובר במבנה קבוע. כל העשיה של המנהל לא לעניין, זה מבזה ולא מתאים למدينة נאורה בשנת 2014. גם אםbihm"sh יסביר, כמוbihm"sh קמא, כי יש עילת מעצר, ממי יש במקום לגבות עדויות שיכולו העוררים לשבש?

עו"ד חרוי:

אני חוזר על טיעוני חברי אך אציג עניין לגבי עבירות הסגת גבול, שהיא אינה מוגדרת כהסתת גבול בלבד אלא הסגת גבול כדי לעبور עבירה. מישחו שנמצא בשטח מינהל הוא לא עבר עבירה. אולי זו עילה לתביעה אזרחית אולם הדבר הופך להיות פלילי כאשר מסיג הגבול הסיג את הגבול לצורך ביצוע עבירה. כאן לא בוצעה עבירה והבוחרים לא התכוונו לבצע עבירה. שהיה ללא היתר לא מוגמת עבירה. משקיעbihm"sh קביעה פוזיטיבית כי שני העוררים הראשונים אין לגיביהם כל חשד לביצוע כל עבירה אחרת, אז מתיוגות לחלוtin קיומו של חשד סביר לביצוע עבירה של הסגת גבול.

דבר שני, מי אמר שיש הסגת גבול? מפני לעמ"י, תשבות נציג המשטרה, שם אומר שיש נסח טאבו בתיק. אני מניח שנסח הטאבו אומר שהשתת של הכנסייה עצמה. הוא מודה שהציד שנלקח על ידי הפקחים היה בסמוך לכנסייה. אם כך יצא מכל האמור כי באים פקחים של המינהל, מוציאים ציוד שמנוח ליד הכנסייה, כאשר הקרקע של הכנסייה, ומכאן כמה זכותם של האנשים לפגוע בקניינים, זה קניין הכנסייה. אנשים באו לקחת דברים מקניין שישיק לכנסייה ללא כל סמכות דין.

סמכותם של הפקחים לעשות מעשה וליטול מקרקעין היא רק על פי חוק פינוי קרקע ורק מכח צו של הממונה. לפקחים שהגינו לא היה צו כזה ומכאן שלא הייתה להם סמכות ליטול את הדברים. נציג שעילת המעצר לא צוינה בבקשת המעצר.

המטרה של כל בקשה המעצר היא להרחק את העוררים מהכפר איקרת והם השיגו את המטרהbihm"sh קמא.

בית המשפט המחווי בחיפה

10 יוני 2014

עמ"י 14-06-17273 ח'יאט(עצייר) ואח' נ' משתרת ישראל
עמ"י 14-06-16415 ח'ורי (עצייר) נ' משתרת ישראל

1

עו"ד מהאמיר:

2

חוור על האמור בהודעת העורר.

3

ביחס לעורר 3 – בימ"ש קמא שגה משקע כי יש חשד סביר לביצוע עבירה תקיפה של עובד ציבור. כל מה שהתנהל שם היה יכול להימנע אילו הפקחים פעלו בחומר סמכות ולא שום כבוד החוק. הפקחים הגיעו לשם מבלי שהתריעו בכך בפני העוררים, נכנסו לשם באופן מפתיע וחתלו לפנות דברים מסביבת הכנסתיה, כאשר הכנסתיה היא נכס של הכנסתיה עצמה והוא לא אדמות מינהל, כך שמדובר בפעולה לא חוקית של אנשי המינהל עצמו. מה גם שלפי המשפט המינהלי, אם מגיעים פקחים שהם עובדי ציבור, צריכים להודיע לאנשים ולהזוזות בפניהם, דבר שלא עשו ולכך התיחס בימ"ש קמא בעמ"י 12 ש' 26-22. בימ"ש קמא תמה לעניין התנהלות הפקחים.

4

לעניןUILות המעצר – גם אם יש חשד סביר שהעורר ביצע כל עבירה שהיא, הרי אין UILת מעצר. מה גם שבבקשת המעצר לא צוינהUILת המעצר. בימ"ש קמא קבע כי העילה היא מסוכנות. מדובר באדם נורטיבי, העובד במפעל לירקות. הוא פעם בשבוע נמצא בכנסייה וזו פעם ראשונה שקרה דבר כזה.

5

לענין המשך החקירה - שהעורר עוצר מיום אי ועד היום והוא נחקר רק פעם אחד. היום הוא הובא למשטרת נהריה, אמור היה להחקיר אבל התרברר שהוא ישן שם ולא נחקר. בימ"ש נתן למשטרת יומיים נוספים כדי לחקור את העורר אבל עברו יום וחצי והוא לא נחקר. העוררים שבו ביחיד במעצר והם לא יכולים לשמש את החקירה. בימ"ש צריך לבחון ולעשות את האיזון הרואין בין חירות העורר לבין המזאותו במעצר.

6

ב"כ המשيبة:

7

מן הנזק בתקין החקירה, שהפקחים צילמו בטרם הפינוי, שלא מדובר רק בחפצים ששימשו לכואורה להשכרה אלא שתלו שם עצים. בעדויות מצוין זהה לא הפעם הראשונה שמנפים שם מטלلين ועד היום זה עבר בשלוטם. הפעם, לגבי כל העוררים, לפי דברי הפקחים, כולם היו אקטיביים בנסיון שלהם לפנות ולא לאפשר להם פינוי. לגבי העורר 1 הוא לא תקף ולא איים על הפקחים וכן בימ"ש התיחס אליו כפי שהתייחס. מכיוון שהדברים חוזרים על עצמם, עם אותן אנשים שנמצאים שם, על פי עדויות המפקחים, בימ"ש בעצם כדי למנוע זאת, הרחיק את העוררים מהמקום. אני מבין את הרגשות ואת החשיבות להתפלל, אבל כשם הוא הוא, מקומות תפילה ולא להשתקע שם ולשים שם חפצים.

8

לענין העורר 3 – אני חולק על חברי. נכון שהיום הובא העורר 3 לצרכי החקירה אך בשעה 09.00 קיבלו הודעה שהוגש עורך. אני מצהיר שאני יצאתי מהתחנה בימ"ש בסביבות השעה 08.00, הרכב של

בית המשפט המחווי בחיפה

10 יוני 2014

עמ"י 14-06-17273 ח'יאט(עצייר) ואח' נ' משתרת ישראל

עמ"י 14-06-16415 ח'ורי (עצייר) נ' משתרת ישראל

1 נחשון הגיעו לתחנה, חס רק הביאו את העצור לתחנה. בשעה 09.00 הודיעו לנו שהוגש ערד וכל מה
2 שתכננו להיום השתבש.
3 לעניין השיבוש – מהיום הראשון של המעצר שלהם יש ברשות מי מהעוררים והסגורים חומרחקירה
4 מאוד רלבנטי, וידאו מהמקום. לנו סייבו למסור אותו. אתמול הוצג לפני ביהם"ש ומاز' ועד היום,
5 למרות שזה חלק מחומר החקירה וזה משוחח לנו צרכית לשימוש בו ולהתייחס לפני הפקחים
6 והעוררים, עד לרוגע זה משום מה לא קיבלנו את הסרטון. ישנה עדה שהיתה עם העוררים במקום
7 האروع, גם היא משום מה נעלמה ואף אחד לא יודע את זהותה. הדבר נראה שמדובר אחד העוררים
8 כובלם את ידי היחידה החקורת, מקשים علينا לבצע פעולות חקירה רלבנטיות ומאידך, טוענים
9 בבייהם"ש שאין מסוכנות ואין שיבוש.
10 אבקש לדחות את הערד.
11 ~~
12 החלטה
13

14 בפני ערד על החלטת בית משפט השלום בקריות שניתנה מפי כב' השופט י' טורס ביום 9.6.14,
15 ובגדורה הורה בית משפט על שחרורם של העוררים 1 ו-2 בתנאים מגבלים הכללים מעצר בית עד
16 ליום 15.6.14 וכן על הארכת מעצרו של העורר 3 עד ליום 11.6.14.

17 בבקשת המעצר שהונחה בפני בית משפט קמא נאמר כי העוררים חסודים בכך שתקפו עובד ציבור,
18 חסילוחו, איימו עליו וכן חסודים בפלישה לשטחי המינהל.
19

20 בהחלטתו ציין בית משפט קמא, לאחר שיעין בחומר החקירה, כי קיים חשד סביר שהחסודים שהוא
21 במקומות שלא על פי היתר. מדובר בעוררים אשר על פי החשד התמקמו במסגרת ישיבה שאינה
22 מוגדרת כישיבה ארעית, באזור סמוך לכנסייה באיקרת. עוד נאמר כי במסגרת אותה ישיבה נטו
23 עצים והביאו מטלילים שאיפשרו שהייה במקום. בית משפט קמא תמה מדוע ניגשו הפקחים להליכ
24 הפינוי על אתר, ללא דין ודברים קודם או הוראה כלשהי, תוך שהעיר שנכון היו עושים הפקחים לו
25 היו מגיעים למקום, מודיעים על כוונתם ומאפשרים לעוררים להתפנות מרצון תוך זמן סביר.
26

27 בהתייחס לחסודות המופיעים לעוררים, ראה בית משפט קמא לאבחן בין העוררים 1 ו-2 לבין העורר
28 3. ביחס לעורר 3 נאמר כי קיים חשד סביר שביצע עבירה של הפרעה לעובד ציבור ותקיפת עובד
29 ציבור. נאמר כי עיון בחומר החקירה מעלה שמדובר במערב דומיננטי, אשר תקף את אחד הפקחים.
30 ביחס לעורר 2, נקבע כי לא קיים חשש סביר שעבר עבירה של תקיפת עובד ציבור וחלקו מסתכם
31

בית המשפט המחווי בחיפה

10 יוני 2014

עמ"י 14-06-17273 ח'יאט(עצייר) ואח' נ' משטרת ישראל
עמ"י 14-06-16415 ח'ורי (עצייר) נ' משטרת ישראל

1 באյום על אחד הפקחים. ביחס לעורר 1, נאמר כי אף מעדויות הפקחים עולה כי התנהגותו הייתה
2 פסיבית והתבטאה לכל היתר באלמנט של הפרעה כלשהי.
3

4 בית משפט קמאקבע כי ביחס לעורר מס' 3 קיימת עילת מעוצר שהינה מסוכנות הנלמדת מהתנהגותו
5 וכן קיימת עילת מעוצר שענינה שיבוש הליכי חקירה, אם כי זו בעוצמה שאינה גבוהה, בין היתר
6 בשיט לב לכך שהעוררים שהוא במעוצר יחדיו. ביחס לשני העוררים הנוספים, קיימות עילות מעוצר
7 דומות, אולם בהתאם לעוצמת החשד הסביר, עצמתן נמוכה.
8

9 אפתח את הדיון בעניינים של העוררים 1 ו-2, אשר חלקם בפרשנה מינורי לכל הדעות. על פי חומר
10 חקירה שהונחה בפניי מסתכמה מעורבותו של העורר 1 בנסיבות פסיבית ואפשר בהפרעה כלשהי,
11 ואילו העורר 2 מעורב לכואורה באյום מילולי על אחד הפקחים. גם אם קיבל את עדותו של בית
12 משפט קמא, לפיה מותקימת עילת מעוצר מחמת המסוכנות הנש��ת מהתנהgot העוררים, הרי שלא
13 מדובר במסוכנות המצדיקה תנאים מגבלים מחמיריט כפי שנקבעו על ידי בית משפט קמא. מדובר
14 בעוררים נודרי כל עבר פלילי, אשר שהו במקומות שונים במהלך מזה שנים רבות ונדרשו לפנות את
15 המקום ואת החפצים המונחים בו ללא כל התראה, באופן מיידי. תגובתם הייתה אינטינקטיבית
16 וגם אם התבטאה באלים מילולי, היא לא הייתה ברמה כזו שתצדיק מעוצר בית.
17

18 לפיכך, אני מקבל את העורר שהוגש מטעם העוררים 1 ו-2 במובן זה שמורה על ביטול תנאי שחרורם
19 פרט לחתימה על הת有条件的 עצמית בסך 5,000NL להבטחת התיצבותם לכל חקירה.
20

21 באשר לעורר מס' 3 – קיימת אכן תשתיית ראייתית לכך שתפקידו עובד ציבור ואולם מדובר בתקיפה
22 במדרג הנמוך ביותר של עבירה מסווגה, שכן אף על פי גרסת הפקח, תקיפתו על ידי העורר התבטאה
23 בעיטה באחוריו. יוער כי גם עורר זה נעדך כל עבר פלילי ואין לו חובתו הרשות קודמות. בנסיבות,
24 דומה כי המסוכנות הנש��ת ממנו הינה במדרג נמוך שאינו מצדיק הארכת מעוצר. בצדק ציין בית
25 משפט קמא כי עילת השיבוש הינה במדרג נמוך בשיט לב לכך שהעוררים שהוא במעוצר יחד. יכולתם
26 של העוררים להשפיע על גרסאות הפקחים המעורבים בארוע הינה בטלה.
27
28
29
30
31
32

בית המשפט המחווי בחיפה

10 יוני 2014

עמ"י 14-06-17273 ח'יאט(עציר) ואח' נ' מושטרת ישראל

עמ"י 14-06-16415 ח'ורי (עציר) נ' מושטרת ישראל

1

2 סיכומו של דבר, אני מקבל את העורר גם ביחס לעורר מס' 3 ומורה על שחררו בתנאים שלחלו:

3

4 העורר יחתום על החתייבות עצמית בסך 5,000 ₪ להבטחת התיציבותו לכל תקירה שאליה יזומן
5 וימצא ערבות צד כי על סך 5,000 ₪.

6

7

8 ניתנה ותודעה היום י"ב סיון תשע"ד, 10/06/2014 במעמד הנוכחים.

9

10 אמיר טוביה, שופט